

عنوان مقاله:

نگاهی به مسئله کرامت انسان در کتب عرفانی از آغاز تا قرن هشتم

محل انتشار:

کنگره ملی پژوهش های کاربردی علوم انسانی اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رضا آقایی زاهد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

زهرا نوری - دانشجوی دوره دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعاتی که در عرفان و تصوف بسیار مطرح است مسئله بروز کرامت از انسان است کرامت در میان صوفیه از مفاهیم کلیدی است که از همان ابتدا مورد بحث و مناقشه بسیار قرار گرفته است در اصطلاح به معنای امور خارق العاده است که از انسانهای برتر مانند اولیا و مشایخ و بزرگان عرفان دیده میشود گفتنی است که دین اسلام و قرآن قانون علیت و اعمال خارق العاده را پذیرفته اند و بطور گسترده به این بحث پرداخته اند قرآن از حوادثی سخن می گوید که انجام آن برای اشخاص عادی غیرممکن به نظر می رسد و درایاتی به بیان معجزات پیامبران و کرامات برگزیدگان حق پرداخته و ظهور آن را تایید می کند از آنجا که کرامت یکی از مهمترین امور مربوط به اولیا است و در عرفان و تصوف بسیار مطرح است عارفان در کتابهای خود به این مسئله پرداخته اند و درباره آن اظهار نظر کرده اند نگارنده بر این تلاش است تا با بررسی امهات کتب عرفانی از جمله التعریف رساله قشیریه کشف المحجوب و مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه آغاز تا قرن هشتم کلیدی ترین مباحث در مورد کرامت نزد عرفا را که درانی کتب ثبت شده است بیان نماید

کلمات کلیدی:

عرفان ، تصوف ، عارف ، کرامت ، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/391062>

